

Усред претпразничне еуфорије, медијских димних бомби и вештачки произвођених афера, могуће да је мало ко посебно обратио пажњу на интервју који је „председник косовске владе“ Рамуш Харадинај (наводници и ускличници би овде могли да се стављају унедоглед) дао српским медијима на Косову и Метохији и на његове похвалне речи на рачун Александра Вучића.

„Може неко бити лош према мени, али ако је добар према свом народу, ја то поштујем. Тај који успе да води своју земљу, свој народ, добро до бољих циљева, ја поштујем то и види се да је Вучић доста урадио, види се положај Србије према Европској унији и њен напредак. У региону сви остали каснимо, а Србија напредује“, констатовао је Харадинај.

Нема ништа спорно – чак је потенцијално и похвално – да један политички лидер хвали другог лидера. А још је логичније и подразумева се да један коалициони партнер хвали другог коалиционог партнера, поготово ако му тај други обезбеђује већину и опстанак на власти. Па, у чему је онда проблем – и има ли га уопште?

Харадинајеве похвале и образ који (не) црвени

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 децембар 2017 11:03

